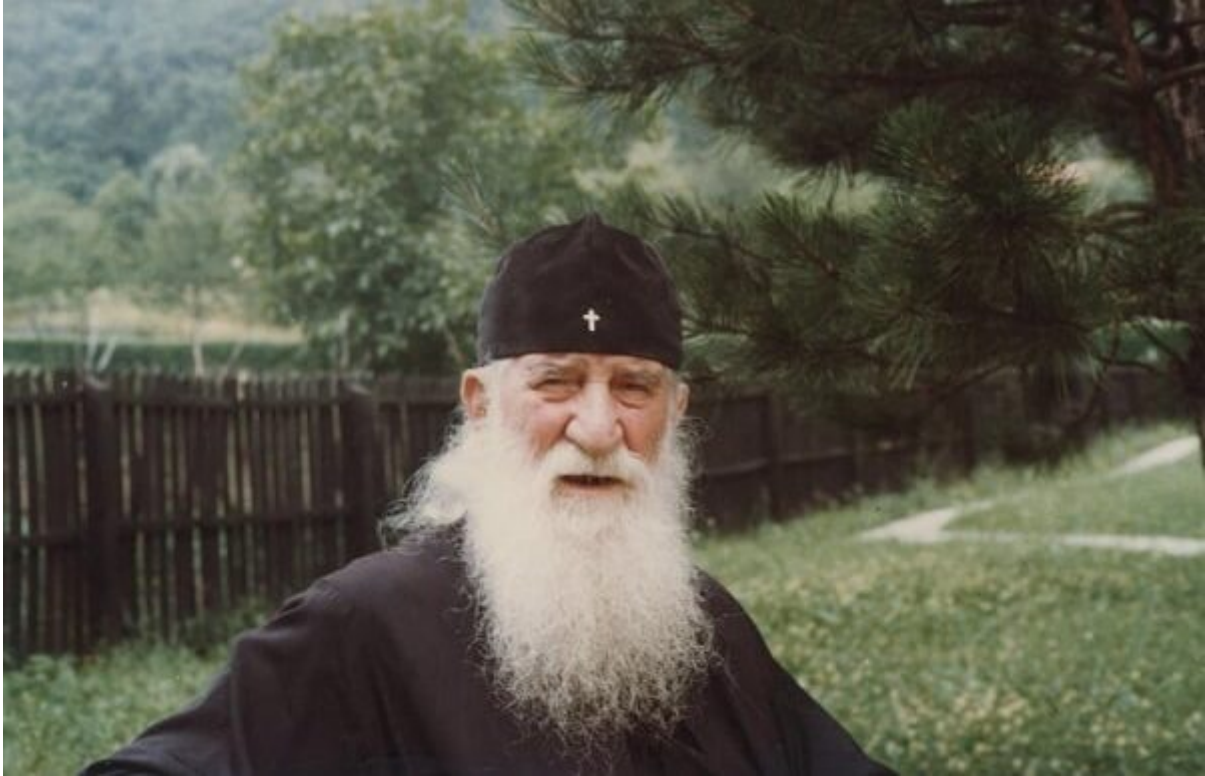

Όσιος Ιουστίνος Πόποβιτς: Τι είναι ζωή, δεν το γνωρίζουν οι άθεοι και γενικά δεν το γνωρίζουν οι μη Χριστιανοί

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

4,13. «οὐ θέλομεν δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπηθῆτε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα».

Τι είναι η ανθρώπινη ζωή; Αυτό το γνωρίζουν μόνον όσοι ξέρουν τι είναι ο θάνατος. Και τι είναι θάνατος το γνωρίζουν μόνον αυτοί που γνωρίζουν τι είναι ανάσταση.

Και αυτοί γνωρίζουν, για την Ανάσταση του Κυρίου Ιησού Χριστού από τον τάφο, την Ανάληψή Του στον Ουρανό, για την δική Του «ενάργεια» και δραστηριότητα μέσα στην Εκκλησία, και ότι Αυτός σαν Αναστάς Κύριος, είναι ο Αιώνιος Νικητής του θανάτου και ο Αιωνίως Ζων!

Μόλις με την Ανάσταση του Χριστού καταυγιάστηκε το μυστήριο του θανάτου,

φανερώθηκε ο θάνατος, αποκαλύφθηκε η φύση του, η αδυναμία του, η ασχημία του και όλος θανατώθηκε.

Ναι, ο θάνατος, με την Ανάσταση του Χριστού, θανατώθηκε και τώρα είναι «ένας νεκρός».

Ναι, για μας τους Χριστιανούς, ο θάνατος είναι ο μοναδικός αληθινός νεκρός.

Και διά του Αναστάντος Κυρίου Ιησού Χριστού, εμείς, σαν χριστιανοί, είμαστε δυνατώτεροι από τον θάνατο, τώρα και πάντοτε και μέσα σε όλους τους αιώνες.

Με την Ανάσταση του Σωτήρος, εμείς γνωρίζουμε πολύ καλά το μυστήριο του θανάτου και με αυτό το μυστήριο της ζωής! και μάλιστα όχι μόνο το μυστήριο της σύντομης σε διάρκεια γήινης ζωής, αλλά και το μυστήριο της ουράνιας, της αιώνιας ζωής!

Τι είναι ζωή, δεν το γνωρίζουν οι άθεοι και γενικά δεν το γνωρίζουν οι μη Χριστιανοί και οι εξωχριστιανοί, γιατί αυτοί δεν ξέρουν τι είναι θάνατος, επειδή ακριβώς δεν γνωρίζουν τι είναι ανάσταση. Ή καλύτερα: αυτοί δεν ξέρουν τι είναι ο Χριστός και ποιος είναι ο Χριστός.

Στο μεταξύ μόνο ο Θεάνθρωπος Χριστός, μεταφέρει στον Εαυτό Του και δίνει στον άνθρωπο την τέλεια γνώση για την ζωή και για τον θάνατο. Γιατί Αυτός μας δίνει λύση σ' αυτά τα δύο άλυτα προβλήματα, Αυτός μας απαντά σ' αυτά τα δύο αναπάντητα ερωτήματα, Αυτός μας διασαφηνίζει αυτά τα δύο αδιασάφητα και ανεξερεύνητα μυστήρια!

Και αυτό επιτυγχάνεται, με την δική Του αναστημένη και αιωνίως ζώσα προσωπικότητα και με όλα εκείνα τα συμβαίνοντα και με όλες εκείνες τις διαβιώσεις, μέσα από τις οποίες «διήλθε» για μας τους ανθρώπους και ένεκα της σωτηρίας μας.

Η Ανάσταση του Χριστού, είναι ο ένας οφθαλμός, η Ανάληψή Του, είναι ο δεύτερος οφθαλμός!

Ιδού, με αυτούς τους δύο οφθαλμούς, με αυτά τα βλέμματα θα δείτε τον θάνατο και την ζωή, την άβυσσο του θανάτου και την άβυσσο της ζωής και έτσι θα μπορέσετε να διαβλέψετε, να αντιληφθείτε καλά και να διακρίνετε καθαρά, τι είναι και ποιες είναι οι δύο αυτές καταστάσεις και ποια είναι τα μυστήριά τους, που θα παρουσιασθούν όχι σκοτεινά αλλά φωτεινά και καθαρά, μπροστά στο «καινό», στο καινούργιο και πνευματικό πλέον βλέμμα της ψυχής σας!

Και το βλέμμα αυτό εσείς το έχετε: το δίνει σε μας η πίστη στον Αναστάντα

Θεάνθρωπο Κύριο Ιησού Χριστό!

Μόνο εμείς οι Χριστιανοί ξέρουμε και μάλιστα, διά του Θεανθρώπου, γνωρίζουμε τι είναι άνθρωπος, τι είναι οι άνθρωποι! Από τι είναι, από πού είναι, πώς υπάρχουν, σε ποια κατάσταση είναι, πού πηγαίνουν όταν αναχωρούν από εδώ, σε ποια πλευρά της ζωής, του θανάτου και του τάφου βρίσκονται!

Και στην ζωή πάνω στην γη και στον θάνατο και μετά τον θάνατο, εμείς είμαστε σταθεροί στον Χριστό, διά της πίστewς και αγάπης και προσευχής σε Αυτόν, και με κάθε αρετή που ασκούμε γι' Αυτόν.

Όποιος πεθαίνει έχοντας πίστη στον Αναστάντα Κύριο, πραγματικά αυτός στέλνει το σώμα του σε βαθύ ύπνο· ύπνο που διαρκεί μέχρι την καθολική ανάσταση· μέχρι την καθολική αφύπνιση από τον θάνατο, κατά την ημέρα της κρίσεως, την ημέρα του φοβερού κριτηρίου.

Γιατί με την Ανάσταση του Χριστού, ο θάνατος κατέστη ένα όνειρο για το ανθρώπινο σώμα. Εμείς οι Χριστιανοί γνωρίζουμε καλά, είμαστε πεπεισμένοι: οι νεκροί μας, πραγματικά είναι «οι κεκοιμημένοι». Κεκοιμημένοι διά του σώματος, από το οποίο εξήλθε η αναμάρτητη ψυχή και «απήλθε ανελθούσα» στο αθάνατο μέρος της, για να αγρυπνεί εκεί μέχρι την ημέρα της κρίσεως.

Τα σώματα κοιμούνται μέχρι την καθολική ανάσταση· και θα αναστηθούν κατά την κλήση του Κυρίου Ιησού Χριστού, του Αναστάντος Θεανθρώπου, του Μοναδικού Νικητού του θανάτου, ο Οποίος και όλους τους νεκρούς θα τους αφυπνίσει από τον θάνατο και από το όνειρο, όπως όταν ζούσε πάνω στην γη, «ανήγειρε» τον Λάζαρο «τετραήμερο» και την κόρη του Ιάειρου και τον γιο της χήρας Ναίν. Οι νεκροί μας ονομάζονται «κεκοιμημένοι», γιατί, κατά την παν - καθολική ανάσταση, θα αναστηθούν, θα εγερθούν από τον θάνατο, σαν από όνειρο και ύπνο.

Απόσπασμα από το βιβλίο του Αρχιμ. Ιουστίνου Πόποβιτς (νυν Οσίου Ιουστίνου), «Α' προς Θεσσαλονικείς επιστολή Παύλου».

Πηγή: pemptousia.gr